

Прилог бр. 1.

НАСТАВНО –НАУЧНОМ ВЕЋУ ФИЛОЗОФСКОГ ФАКУЛТЕТА СЕНАТУ УНИВЕРЗИТЕТА У ИСТОЧНОМ САРАЈЕВУ

Предмет: Извјештај комисије о пријављеним кандидатима за избор у академско звање **редовни професор**, ужа научна/умјетничка област: Специфичне књижевности (Србистика)

Одлуком Наставно-научног вијећа Филозофског факултета/академије у Палама, Универзитета у Источном Сарајеву, број ННВ: 3937/18 од 25. 12. 2018. године, именовани смо у Комисију за разматрање конкурсног материјала и писање извјештаја по конкурсу, објављеном у дневном листу “Глас Српске“ од 20. 11. 2018. године, за избор у академско звање редовни професор, ужа научна/умјетничка област Специфичне књижевности (Србистика)

ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ

Састав комисије¹ са назнаком имена и презимена сваког члана, звања, назив научне области, научног поља и уже научне области за коју је изабран у звање, датума избора у звање и назив факултета, установе у којој је члан комисије запослен:

1. Бошко Сувајџић, председник
Научна област: Филологија – Специфичне књижевности
Научно поље: Хуманистичке науке
Ужа научна/умјетничка област: Српска књижевност
Датум избора у звање: 21. 01. 2015.
Универзитет у Београду, Филолошки факултет

2. Љиљана Пешикан Љуштановић, члан
Научна област: Филологија – Специфичне књижевности
Научно поље: Хуманистичке науке
Ужа научна/умјетничка област: Српска књижевност
Датум избора у звање: 8. 7. 2010. г.
Универзитет у Новом Саду, Филозофски факултет

3. Валентина Питулић, члан
Научна област: Филологија – Специфичне књижевности
Научно поље: Хуманистичке науке
Ужа научна/умјетничка област: Српска књижевност
Датум избора у звање: 1. 4. 2013. г.
Универзитет у Приштини, Филозофски факултет Косовска Митровица

На претходно наведени конкурс пријавио се **један** кандидат:

1. Проф. др Саша Кнежевић

2². _____

¹ Комисија се састоји од најмање три наставника из научног поља, од којих је најмање један из уже научне/умјетничке за коју се бира кандидат. Најмање један члан комисије не може бити у радном односу на Универзитету у Источном Сарајеву, односно мора бити у радном односу на другој високошколској установи. Чланови комисије морају бити у истом или вишем звању од звања у које се кандидат бира и не могу бити у сродству са кандидатом.

² Навести све пријављене кандидате (име, име једног родитеља, презиме).

На основу прегледа конкурсне документације, а поштујући прописане чланове³ 77., 78. и 87. Закона о високом образовању („Службени гласник Републике Српске“ бр. 73/10, 104/11, 84/12, 108/13, 44/15, 90/16), чланове 148. и 149. Статута Универзитета у Источном Сарајеву и чланове 5., 6., 37., 38. и 39⁴. Правилника о поступку и условима избора академског особља Универзитета у Источном Сарајеву, Комисија за писање извештаја о пријављеним кандидатима за изборе у звања, Наставно-научном већу Филозофског факултета и Сенату Универзитета у Источном Сарајеву подноси следећи извештај на даље одлучивање:

ИЗВЕШТАЈ

КОМИСИЈЕ О ПРИЈАВЉЕНИМ КАНДИДАТИМА ЗА ИЗБОР У ЗВАЊЕ

I ПОДАЦИ О КОНКУРСУ
Одлука о расписивању конкурса, орган и датум доношења одлуке
Сенат Универзитета у Источном Сарајеву, 15. 11. 2018. г.
Дневни лист, датум објаве конкурса
<i>Глас Српске</i> , 20. 11. 2018. г.
Број кандидата који се бира
1
Звање и назив уже научне/умјетничке области, уже образовне области за коју је конкурс расписан, списак предмета
Редовни професор, Специфичне књижевности (Србистика)
Број пријављених кандидата
1

II ПОДАЦИ О КАНДИДАТИМА
ПРВИ КАНДИДАТ
1. ОСНОВНИ БИОГРАФСКИ ПОДАЦИ
Име (име једног родитеља) и презиме
Саша (Драго) Кнежевић
Датум и место рођења
21. 11. 1971. г.
Установе у којима је кандидат био запослен
Универзитет у Источном Сарајеву Филозофски факултет Пале
Звања/радна места
<ul style="list-style-type: none"> - асистент (1998–2003) - виши асистент (2003–2008) - доцент (2008–2013) - ванредни професор (2013–2019)
Научна област

³ У зависности од звања у које се кандидат бира, наводи се члан 77. или 78. или 87.

⁴ У зависности од звања у које се кандидат бира, наводи се члан 37. или 38. или 39.

Специфичне књижевности (Србистика)
Чланство у научним и стручним организацијама или удружењима
Друштва наставника српског језика и књижевности Републике Српске Удружење фолклориста Србије Друштво чланова Матице српске у Републици Српској Дугогодишњи секретар и члан редакције часописа <i>Радови</i> Филозофског факултета Пале. Члан редакције часописа <i>Методички обзори</i> Универзитет Јураја Бобрле Пула Члан редакције часописа <i>Нова школа</i> Педагошког факултета Бијељина
2. СТРУЧНА БИОГРАФИЈА, ДИПЛОМЕ И ЗВАЊА
Основне студије/студије првог циклуса
Назив институције, година уписа и завршетка
Филозофски факултет Нови Сад 1993–1998.
Назив студијског програма, излазног модула
Српска књижевност и језик
Просјечна оцјена током студија ⁵ , стечени академски назив
Професор српске књижевности и језика, 8.5
Постдипломске студије/студије другог циклуса
Назив институције, година уписа и завршетка
Филозофски факултет Нови Сад 1998–2003.
Назив студијског програма, излазног модула
Постдипломске студије Одсека за српску књижевност
Просјечна оцјена током студија, стечени академски назив
Магистар књижевних наука
Наслов магистарског/мастер рада
<i>Српске народне песме из Лике и Баније Николе Беговића</i>
Ужа научна/умјетничка област
Српска књижевност
Докторат/студије трећег циклуса
Назив институције, година уписа и завршетка (датум пријаве и одбране дисертације)
Филозофски факултет Пале, пријава 10. 3. 2005. г. – одбрана 27. 5. 2007.
Наслов докторске дисертације
Српске народне песме о војевању за слободу у 19. вијеку
Ужа научна област
Специфичне књижевности (Србистика)
Претходни избори у звања (институција, звање и период)
1. асистент 1998 2. виши асистент 2003 3. доцент 2008 4. ванредни професор 2013
3. НАУЧНА/УМЈЕТНИЧКА ДЈЕЛАТНОСТ КАНДИДАТА
Радови прије првог и/или посљедњег избора/реизбора
<i>Књиге</i> 1. <i>Српске народне песме из Лике и Баније Николе Беговића</i> Пале: Филозофски

⁵ Просјечна оцјена током основних студија и студија првог и другог циклуса наводи се за кандидате који се бирају у звање асистента и вишег асистента.

факултет, 2005.

2. *Вишњићев песнички споменик револуцији*, Пале: СПКД Просвјета, 2012.

Радови

1. Животиње као носиоци фантастичног у српским народним бајкама, *Радови*, II, Пале: Филозофски факултет, 155-164.
2. Двије варијанте мотива дјевојачке љепоте у српској народној песми, *Радови*, V, Пале: Филозофски факултет, 345-356.
3. Осавремењавање начина студирања на Филозофском факултету у Српском Сарајеву, *Универзитетска настава на почетку 21. вијека*, Бијељина: Учитељски факултет – 2003, 219-230. (са Златком Павловићем)
4. Поетизована истина Филипа Вишњића, *Први српски устанак у књигама 1804-1813*, Београд: НБС, 75-94.
5. Оптимизам Филипа Вишњића, *Српска револуција 1804-1815. и Босна и Херцеговина*, Бањалука: АНУРС, 525-534.
6. Истина у романима Видана Николића, *Радови*, 6-7, 417-424.
7. Мизогински мотиви у песмама Старца Милије, *Нова Зора*, 6, Билећа, 258-267.
8. Светачко јунаштво Ивана Кнежевића, *Зборник за српски језик, књижевност и умјетност*, VI/VII, бр. 3/4, Бањалука, 247-256.
9. Исто то само мало другачије, *Допринос Срба из БиХ науци и култури*, уредник: М. Ковачевић, Пале: Филозофски факултет, 323-333.
10. Витез тужне судбине, *Радови*, 10/1, Пале: Филозофски факултет, 111-122.
11. Изућавање књижевности на студијима разредне наставе у БиХ, *Студији разредне наставе и функцији деветогодишње основне школе*, Zenica: Pedagoški fakultet, 289-302.
12. Чудесно царство Бранка Ћопића, *Узданица*, V, бр. 1, Јагодина: Педагошки факултет, 54-62.
13. Двије епске песме о боју на Делиграду, *Нова школа*, 3, Бијељина, 111-119.
14. Уклето војводство Светог Саве, *Сто двадест пет година високог образовања у БиХ*, књ. 2/1, уредник: М. Ковачевић, Пале: Филозофски факултет, 315-322.
15. Архетипови у ратној приповиједи Републике Српске, *Наука и настава на универзитету* књ. 3/1, уредник: М. Ковачевић, Пале: Филозофски факултет, 429-436.
16. Допринос Новице Петковића проучавању епског десетерца, *Годишњак катедре за српску књижевност са јужнословенским књижевностима*. – IV, Београд: Филолошки факултет, 2009, 137-144.
17. Igrolika nastava-inovativni model nastave po mjeri učenika, *Škola po mjeri*, urednik: Vladimir Kadum, Pula: Sveučilište Jurja Dobrile, 411-424. (sa Brankom Kovačević)
18. Деконструкција фолклорних мотива у збирци „У царству лептирова и медведа“ Бранка Ћопића, *Узданица*, VI, бр. 2, Јагодина, Педагошки факултет, 73-79.
19. О туђини, туђинству и туђинима, *Интердисциплинарност и јединство савремене науке*, књ. 4/1, уредник: М. Ковачевић, Пале: Филозофски факултет, 273-280.
20. Жанровска анализа народне басне уз примјену ИК технологије, *Савремена књижевност за децу у науци и настави*, уредник: Сретко Дивљан, Јагодина, 467-474. (са Дарком Дракулићем)
21. Рецепција и откриће у настави дјечије књижевности, *Савремени тренутак књижевности за децу*, уредник: Сунчица Денић, Врање: Учитељски факултет – 2010, 457-466. (са Бранком Ковачевић)

22. Interactive Learning and Students Competences in Teaching Literature, *Metodički obzori*, 13, Pula: Univerzitet Jurja Dobrile, 477-487. (Са Бранком Ковачевић)
23. Књижевно-историјски погледи Нићифора Дучића на средњовјековну српску цркву и народ на простору данашње Босне и Херцеговине, *Радови*, 12/1, Пале, 2010, 385-396. (са Драгом Мاستиловићем)
24. Рецепција вуковог дјеловања у босанскохерцеговачкој културној јавности, *Научни састанак слависта у Вукове дане*, 40/2, Београд: МСЦ, 269-278.
25. Епска песма о отаџбинском рату, *Наука и идентитет*, књ. 5/1, уредник: М. Ковачевић, Пале: Филозофски факултет, 371-379.
27. Зло ти вино напокоње било, *Бокатин Дијак*, I, бр. 1, Угљевик, 12-16.
28. Вишњићев јунак у двобоју, *НИСУН*, књ. 1, уредник: Бојана Димитријевић, Ниш: Филозофски факултет, 148-154.
29. Транспозиција мотива уклете љепоте у Андрићевим приповијеткама, *Значај српског језика и књижевности у очувању идентитета Републике Српске I*, уредник: М. Ковачевић, Пале: Филозофски факултет, 185-196.
30. Ко нас учи писати, *Прилози настави српског језика и књижевности*, I/1, Бањалука: Друштво наставника српског језика и књижевности, 2013, стр. 121-126.

Радови послје је последњег избора/реизбора⁶

Књиге

1. *Препознавања, Андрићев институт*, Вишеград, 2017.

Научна студија *Препознавања* посвећена је изучавању интертекстуалних веза између српске народне књижевности и традиције уопште и књижевног стваралаштва тројице класика српске књижевности Петра II Петровића Његоша, Иве Андрића и Бранка Ћопића. Прво поглавље насловљено је *Његош* и у њему се разматра међуоднос и саоднос српске усмене традиције и Његошевог књижевног корпуса. Наслов првог текста *Епски пјевач Раде Томов* заправо показује да се највећи српски песник рађао и пре свог уласка у ауторску књижевност. Други текст показује велики утицај Филипа Вишњића на Његошево епско певање, али и на само поимање српства и слободе као фундаменталних топоса његовог књижевног стваралаштва. Трећи рад бави се феноменом епске формуле у загубљеном и тек у преводу превода знамом нам Његошевом саставу *Глас каменштака*. Цело поглавље посвећено је маргинализованим темама Његошевог корпуса у којима је он представљен као граничник између усмене традиције и ауторске поезије.

Поглавље названо *Андрић* показује колико су дубоке, али уједно и разнолике везе Иве Андрића и српске народне традиције. Митске парадигме његове прозе сагледане су кроз призму његових приповедака на релацији Травник – Сарајево – Вишеград, при чему у фокусу нису били градови него пут и путовање кроз ова беспућа, са фокусом на планину Романију – епску гору од јунака. Андрићево мајсторство у транспоновању мотива из усмене традиције у његов приповедачки опус тема је текста *Што се оно Травник замаглио?* којим је показано на који је начин Андрић тему из чувене лирске народне песме преобликовао у приповеци *Аникина времена* користећи се мотивом урокљивих очију. Трећи сегмент овог поглавља посвећен је веома мало тумаченом питању симболике биљног и животињског света у приповеткама Иве Андрића. Показало се да је флорално-фаунална симболика Андрићевих приповетки у потпуном сагласју са значењима која има, не само у

⁶ Навести кратак приказ радова и књига (научних књига, монографија или универзитетских уџбеника) релевантних за избор кандидата у академско звање.

српској, него у словенској митологији.

Треће поглавље је састављено од пет радова у којима је анализирано садејство српске народне традиције и приповедачког корпуса Бранка Ћопића. У фокусу прва два сегмента је прва пишчева збирка за децу *У царству лептирова и медведа*. Многоструке су поетичке везе ове збирке и српске народне књижевности, али је и веома занимљив начин на који писац у овим приповеткама деконструира традиционалне фолклорне обрасце. Компаративна студија *Громово ђуле у Баити сљезове боје* на занимљив начин, на принципу контраста, повезује две збирке приповедака настале скоро у исто време, а у којима приповедачи са позиције човека у зрелим годинама пишу о детињству, животним заблудама, али и дају веома занимљива културолошка и политичка тумачења свог времена из позиције дечака. Први роман Бранка Ћопића *Пролом* у себи носи идеју на којој је заснована устаничка епика Филипа Вишњића. Идеја револуције као потпуног преврата у човеку, друштву и природи заједнички је именоватељ који спаја *последњег аеда Европе* и *последњег народног песника* српске књижевности. Како је Бранко Ћопић војевао за слободу написане речи у времену опште забране показује текст *Истина или слобода?* именован по угледу на чувену „кумовску“ другарску критику Скендера Куленовића *Истина и слобода*. Овај текст показује на који је начин Бранко Ћопић кроз лагаријски хумор Тешана Подруговића, а кроз лик Николетине Бурсаћа рекао и написао све истине веће од било које слободе.

Студија *Препознавања* показује на који је начин српска народна књижевност утицала на књижевно стваралаштво три велика српска писца који су се уједно надопуњавали један на другог. Ова студија потврђује огроман дијапазон конекција које се могу успоставити између српских писаца и српске народне поезије и прозе као темеља свеколике српске културе и духовности.

2. *Из тавнице сунце прогријало*, Филип Вишњић, Београд, 2018.

Књига *Из тавнице сунце прогријало* могла би се читати као својеврсна историја српске народне књижевности у Босни и Херцеговини. Сегментирана на четири поглавља, од којих је друго, а уједно и централно, додатно подељено на три потпоглавља, представља синтезу дугогодишњих ауторових истраживања ове области.

Прво поглавље насловљено *Он узима дивит и артију* посвећено је представљању шире културолошке слике у којој је та књижевност настајала, као и рецепцији Вуковог рада на простору Босне и Херцеговине у два наредна века. Други текст је фокусиран на Сарајево као средину у којој се итекако неговала српска народна књижевност упркос свим препрекама које је подразумевала турска управа.

Друго поглавље *У почетку беше песник* посвећена је двојници најзначајнијих Вукових певача Тешану Подруговићу и Филипу Вишњићу. Пролошки текст *Оба мача од једног ковача* показује колико су овај Херцеговац и Босанац комплементарни и на колико се места њихове поетске визије додирују. Потпоглавље посвећено Тешану Подруговићу *Његова је свака песма била добра* показује Подруговића као врхунског стихотворца. Наслови поглавља преузети су према исказима најзначајнијих тумача српске народне књижевности или стиховима из песама о којима је у њима реч. Тумачење певачког опуса Тешана Подруговића суштински је базирано на три премисе Вука Караџића којима је детерминисао његову посебност, а то су разумевање, осећање и мишљење. Да је Подруговић и те како разумевао оно о чему је певао и изванредно осећао своје јунаке свакако је неспорно, али ови радови

показују да је он гајио посебан начин промишљања према ономе што је певао.

Његов парњак, а у исто време и антипод Филип Вишњић је за разлику од Подруговића поред старих песама певавао и оне о догађајима из свог времена. Засигурно је да он није био сведок устанничког времена у смислу како је то био ратник Тешан Подруговић, па стога и не чуди што се његови стихови пре свега заснивају на визијама које је претварао у поетске саставе. Вишњић је по свему осебујан певач и у песмама које не припадају устанничкој епици, а поетско јединство та два сегмента Вишњићког корпуса показује се текстом *Штета теби погинуто од мене, мени жао умријет од тебе*. Посебан угао посматрања Вишњићевог стваралаштва понуђен је у саставу *Од мен` песма, а од Бога здравље* у коме се, према мишљењу кандидата, његове хроничарске песме ишчитавају као својеврсни стиховани репортерски записи.

Чувеном Вуковом сентенцом *Исто то само мало друкчије* именовано је треће поглавље у којем се у фокус стављају два писмена певача поствуковске ере. Први је Илија Дивјановић, жртва „случаја Петрановић“, талентовани певач којем, према кандидату, досадашња наука није пронашла право место у историји српске народне књижевности из БиХ. Други је Херцеговац Милован Војичић, најзначајнији сарадник Милмана Перија који још увек чека да се његове песме штампају да би могле бити адекватно валоризоване.

У последњем поглављу *Тај човек храст* налази се само један текст *Е мој синко, није лако Србин бити!* Кроз наслове је успостављена необична веза између Салка Назечића, првог професора народне књижевности на Филозофском факултету у Сарајеву и његовог наследника и најзначајнијег тумача српске усмене књижевности на овим просторима академика Љубомира Зуковића. Први наслов је преузет из једне Зуковићеве студије о свом претходнику и учитељу, а други је омиљени Назечићев исказ који на најбољи начин тумачи позицију српских тумача усмене књижевности на овим просторима.

Овом студијом аутор је сублимирао своје дводеценијско предано бављење српском народном књижевношћу на простору БиХ, потврђено на многобројним научним сусретима у земљи и иностранству где су у нешто друкчијим варијантама сакупљени радови били презентовани.

Радови

1. „Стваралачко муцање – читалачко стуцање“, *Значај српског језика и књижевности у очувању идентитета републике Српске III – Слика БиХ у дјелима савремених писаца Републике Српске*, Пале: Филозофски факултет, 291-298.

Овај рад је настао као део треће фазе пројекта изучавања значаја српског језика и књижевности за очување идентитета Републике Српске. У њему се аутор бави питањима личног и идентитета колектива, односно нације. Из двоструког угла проучаваоца књижевности и писца покушава одредити сразмеру креативности и личне слободе са захтевима нације чијој литератури као стваралац припада указујући на неопходност стварања у времену које му није наклоњено управо зарад неких нових времена и генерација.

2. “Гусларство – фолклоризам и(ли) жива традиција?”, *Савремена српска фолклористика I*, Нови Сад: Филозофски факултет, 261-267.

Певање уз гусле као традиционални уметнички чин у двадесетом, а поготово у двадесет и првом веку налази се на прекретници која га може одвести у два

дијаметрално супротна смера. Уколико гуслари и њихова публика не буду учинили све да поживи као жива и животворна традиција српског народа, гусларство може постати типични фолклоризам, искварени и патворени облик народне традиције који ће се незауостављиво кретати ка сопственом самоуништењу. Потреба за очувањем искомске уметничке димензије овог облика народне културе захтева чврсту сарадњу научника и гуслара, као активних учесника у целом процесу.

3. „Драма“ Душана Радовића, *Књижевност за децу у науци и настави*, ур: В. Јовановић, Т. Росић, Јагодина: Факултет педагошких наука, 561-568.

Према др Саше Кнежевићу, књижевно стваралаштво за децу у социјалистичкој Југославији неретко је обележено ауторима који су били у несагласју са друштвеним уређењем. Ставаралаштво намењено деци давало им је прилику да о питањима, о којима не би смели проговорити или писати, кажу понешто кроз хумор и наиву типичну за овај облик уметничког обликовања света. Код Душана Радовића се то нарочито може ишчитати у кратким комадима писаним за ТВ у којима деца и лутке изговарају неке истине о којима се у тадашњем друштвено-политичком контексту морало ћутати.

4. „Функција клетве у савременом политичком животу“, *Савремена српска фолклористика II*, Београд: Друштво фолклориста Србије, 132-141.

Аутор у овом раду тумачи политичку функцију најпознатије српске клетве заступајући став да се од кнеза Лазара преко Петра I Петровића Његоша она дефинисала као најснажнији облик политичке пароле којом се недвосмислено утицало на народну свест. Ту моћ јој је омогућавало веровање народа у митску моћ речи, па је са губљењем такве свести и улога клетве у потпуности измењена. Она у савременом политичком животу изазива гнушање, ако је употребљена погрешно и у лошој форми, али ако је употребљена у исправном контексту она има дејство добре политичке поруке.

5. Вукова „Песнарица“ у збирци „Српске народне песме из Босне и Херцеговине I“ Богољуба Петрановића, *Научни састанак слависта у Вукове дане*, 44/2, Београд: МСЦ, 339-348.

У овом, веома добром раду, кандидат полази од премисе да су сви сакупљачи народних песама у поствуковској ери настојали да у највећој могућој мери поштују одређена правила која је Вук Караџић успоставио својим класичним зборницима српске народне поезије. Много важније од ове чињенице јесте то да сви настављачи Вуковог рада у тај посао полазе са истог идеолошког становишта на коме је и Вук утемељио своје комплексно стваралаштво. Према аутору, национална свест и погледи на језик и књижевност које је успоставио Вук доследно су поштовани и у Петрановићевим збиркама, што се најбоље види из његовог предговора који је из ненаучних, а заправо, како то показује кандидат, веома јасних разлога, изостављен из савременог издања ове књиге које је крајем двадесетог века приредио Новак Килибарда.

6. Фолклорни обрасци у партизанским причама и песмама Бранка Ћопића, *Научни састанак слависта у Вукове дане*, 45/2, Београд: МСЦ, 69-78.

Др Саша Кнежевић у овом раду заступа становиште према коме је Бранко Ћопић био последњи *народни песник* српске књижевне традиције. Његове песме и приче из

партизанског живота учиниле су га најпознатијим и најомиљенијим писцем поратне Југославије. Кључ те популарности, како сматра Кнежевић, састоји се у чињеници да је Ћопић у овим текстовима у највећој могућој мери употребљавао моделе и обрасце преузете из српске народне књижевности. Вештим транспоновањем препознатљивих образаца у захтевани идеолошки код успео је да помири традиционално и модерно створивши поједине уметничке саставе трајне књижевне вредности.

7. Психолошки осврт на песме Филипа Вишњића, *Наука и стварност*, 11/1, Пале: Филозофски факултет, 441-449. (са Бојаном Попадић).

Кандидат из штуре биографије Филипа Вишњића издваја два податка као најрелевантнија за његов психолошки развој, а то су рана слепоћа и смрт његовог оца. Приврженост мајци огледа се и у његовом презимену које је настало од надимка његове мајке Марије. Мајке и мајчинске сузе у његовим песмама имају посебно место. Код Вишњића је јасно развијена свест о томе да погибија сваког ратника изазива мајчинске сузе, без обзира на чијој страни се он борио. Вишњићев карактеристичан однос према сиромашним, кљастим и слепим такође је последица његовог личног хендикепа и као таква се јасно препознаје у његовом песничко-певачком опусу.

8. Предисловије као есејистички жанр, *Научни састанак слависта у Вукове дане*, 46/2, Београд: МСЦ, 69-78.

Предисловија којима је још од своје *Песнарице* Вук Крацић уводио читаоце у све збирке народних умотворина свакако представљају један од првих модела есејистичке литературе у српској култури. Вук је потпуно нехотично и свакако ненамерно своје предговоре стилски уобличио у форму есеја као прелазног жанра инсистирајући на личном ставу и позицији кроз обавезно исказивање ширег друштвеног значаја садржаја који књига доноси. Различита се предисловија подударују са различитим моделима есеја, а у овом се раду прати и начин на који су она из овог жанра прерасла у научне текстове.

9. Скрајнути песници изгубљеног града, *Књижевна историја*, год. XLIX, бр. 162, 27-35.

Кандидат заступа становиште да су ратови с краја двадесетог века изнедрили плејаду песника од којих су се неки у томе огледали и пре рата, а неки у или непосредно по његовом окончању. У овом раду фокус је на песницима који су свој живот и судбину након рата везали за Српско, потом Источно Сарајево и њихов однос према граду у ком су рођени и одрасли и из којег су успели побећи. Трагична везаност за изгубљени град, који од тогоса прераста у усуд, доводи до тога да он не постаје само физичко гробље него и трансцендентно гробље у њиховом доживљају прошлости, али и будућности, како појединца тако и свог етноса у целини.

10. Епски пјевачи српских народних пјесама у поствуковској ери, *Филолог*, Бањалука: Филолошки факултет, 94-109.

Овај рад, изложен на *16. међународном славистичком конгресу* у Београду, представља још један прилог изучавању српске народне књижевности на тлу данашње Босне и Херцеговине у другој половини деветнаестог и првој половини двадесетог века. Дилема о оригиналности песама објављиваних у овом периоду учинила је да се и сами њихови певачи не нађу у фокусу истраживача, а и да се свако

њихово помињање своди на набрајање. Посебно је истакнут феномен Илије Дивјановића о чијим су се певачким способностима позитивно изјашњавали и највећи критичари рада Богољуба Петрановића.

11. Сви путеви возе из града, у: *Сан о граду*, Вишеград: Андрићев институт, 223-232.

У овом раду се на примерима романа савременог књижевника из Републике Српске Бранка Брђанина Бајовића показује функција града у романескној структури. Град који уместо сигурног места постаје простор у коме човек губи сваку меру човечности тема је три романа који су анализирани у овом тексту. Сарајево, као опсесија његових бивших становника једна је од најзаступљенијих тема целокупне књижевне продукције у Републици Српској, а код овог аутора оно постаје митски простор у коме почињу и у коме се завршавају све несреће становника Босне и Херцеговине.

12. Језичка пререгистрација легенде у приповједном тексту Иве Андрића, *Значај српског језика*, Вишеград: Андрићев институт.

Аутор полази од премисе да српска усмена књижевност, али и свекупна народна традиција, представља потку великом делу приповедака Иве Андрића. У овом раду аутор упућује на промишљање да Андрић сам неретко ствара легендарну основу за своје приповетке по узору на народну књижевност. Он своју приповедачку поетику обогаћује садржајима који заправо и нису усменог порекла, него их он сам пише по узору на традицију и инкорпорира у сопствена књижевна остварења користећи језик народних легенди, формуле, обрасце и језичкостилска средства специфична за ову књижевну врсту.

13. „Лутка са насловне стране“ – или свакој чорби мирођија, *Зборник о Бори Ђорђевићу добитнику Велике награде Иво Андрић*, Вишеград: Андрићев институт.

У овом се раду настоји показати како је Бора Ђорђевић посато класик српске рокенрол поезије у оном тренутку када су га почели подражавати други ствараоци са простора СФРЈ. У овом случају компаративно су анализирани текстови песама сарајевског састава *Забрањено пушење* са текстовима Боре Ђорђевића, при чему је аутор посебно акцендовао две истоимене песме *Лутка са насловне стране*. Утицај поезије Боре Ђорђевића сагледава се и на плану друштвеног ангажмана, доживљаја и сликања света у којем су млади људи живели и из којег су излаз налазили у рокенролу као истинском изразу бунта против свих стега социјалистичког друштвеног уређења.

4. ОБРАЗОВНА ДЈЕЛАТНОСТ КАНДИДАТА

Образовна дјелатност прије првог и/или /последњег избора/реизбора

Кандидат је у десетогодишњем ангажману на Филозофском факултету на Палама у звању асистента и вишег асистента изводио вежбе из већег броја наставних предмета из области српске књижевности и теорије књижевности на Студијском програму за српски језик и књижевност, као и на другим филолошким катедрама.

У наставничком звању доцента изводио је наставу на првом циклусу Студијских програма за српски језик и књижевност, општу књижевност и библиотекарство, општу књижевност и театрологију, руски и српски језик.

Био је члан Комисије за полагање стручних испита за професоре српског језика и

КЊИЖЕВНОСТИ.

Образовна дјелатност послѣдњег избора/реизбора

У звању ванредног професора кандидат је ангажован на првом циклусу наставе више студијских програма Филозофског факултета на предметима Народна књижевност 1 и 2, Дјечија књижевност, Усмена и писана књижевност, Књижевност и историја, Фантастика у књижевности.

Као наставник је ангажован на Музичкој академији Универзитета у Источном Сарајеву на предмету Историја српске књижевности.

На другом циклусу студија ангажован је на Катедри за србистику – Мит у књижевности и Катедри за новинарство – Креативно писање.

На трећем циклусу Докторских студија Филологије на Филозофском факултету Пале ангажован је на наставним предметима: Књижевност и културна дипломатија и Усмено у писаном.

*Менторство**магистарски радови*

Оливера Крупеж: *Анализа лектуре у наставним програмима за више разреде основне школе*, Филозофски факултет Пале, Специфичне књижевности (Србистика)

Маријана Митрић: *Усмена књижевност као палимпсест за читање драма Борислава Михајловића*, Филозофски факултет Пале, Специфичне књижевности (Србистика)

*Менторство**мастер радови*

Данило Петровић: *Усмена традиција у поетском тексту Рајка Петрова Нога*, Филозофски факултет Пале, Специфичне књижевности (Србистика)

Драгана Петровић: *Жена у породичним лирским песмама*, Филозофски факултет Пале, Специфичне књижевности (Србистика)

Драгана Кулиџан: *Фолклорна имагинација у Нечистој крви*, Филозофски факултет Пале, Специфичне књижевности (Србистика)

*Чланство у комисијама**докторати*

Андријана Николић: *Личност, дјело и доба Лазара Томановића*

Жељка Пржуљ: *Поетика и књижевноисторијска контекстуализација романа Бранка Ћопића*

магистарски радови изван матичне институције

Маја Џафић: *Антиратне поруке у збиркама приповједака Приче о мушком Милоша Црњанског, Хрватски бог Марс Мирослава Крлеже и Провинција у позадини Хасана Кикића* (Филолошки факултет Бањалука)

Нермина Делић: *Поетика романа Тишине Меше Селимовића* (могућности примјене у настави)

Александра Марјановић: *Кратке говорне умотворине у записима из БиХ* (Филолошки факултет Бањалука)

Резултати студентске анкете показују да је у периоду последњег изборног звања

кандидат константно имао оцену 4,5.

5. СТРУЧНА ДЈЕЛАТНОСТ КАНДИДАТА

Проф. др Саша Кнежевић је био руководиоца пројекта *Књижевност и историја Срба у Босни и Херцеговини* финансираног од стране Министарства науке и технологије Републике Српске.

Као сарадник био је укључен у рад више пројеката на тему *Ратна књижевност Републике Српске* који су уз финансијску помоћ Министарства науке и технологије Републике Српске реализовани на Катедри за српски језик и књижевност Филозофског факултета чији је крајњи резултат зборник *Ратна књижевност Републике Српске* објављен 2014. године.

Тренутно је ангажован на вишегодишњем пројекту *Значај српског језика и књижевности у очувању Републике Српске*.

У периоду последњег научног звања сваке године је са рефератом учествовао на *Међународном научном састанку слависта у Вукове дане*.

Као члан делегације Републике Српске учествовао је са рефератом на *16. међународном славистичком конгресу* у Београду (20-27. 8. 2018. г.)

Као члан организационог одбора учествовао у организацији научног скупа *Савремена српска фолклористика 4* на Филозофском факултету Пале, на коме је учешће узело четрдесет научника из земље и иностранства.

Поводом два и по века од рођења Филипа Вишњића као члан организационог одбора учествовао у организацији научног скупа *250 година Филипа Вишњића – живот и дјело* у Вуковој задужбини у Београду.

Стручна предавања и консултантски послови

Предавач на семинарима за усавршавање наставника српског језика и књижевности у Републици Српској (2014, 2015).

Члан комисије за полагање стручних испита из Српског језика, формиране од стране Министарства просвјете и културе Републике Српске (2013-2017).

Члан комисије Министарства науке и технологије Републике Српске за оцену научних публикација.

Члан Комисије Министарства просвјете и културе Републике Српске за оцену

књижевних манифестација.

Члан комисије за акредитацију студијског програма *Руски и српски језик и књижевност* на Филолошком факултету Бањалука.

Рецензент за акредитацију студијског програма *Српски језик и књижевност* на Филолошком факултету Бањалука.

Председник жирија за књижевну награду *Душко Трифуновић* 2014. г.

Члан жирија на фестивалима гуслара Републике Српске, Србије, као и на Савезним фестивалима српских гуслара.

Члан жирија на омладинским фестивалима гуслара Републике Српске и Савезном фестивалу младих гуслара.

Антологије народне књижевности

1. *Епске народне песме*, у едицији: Српска народна књижевност у БиХ, књ. 2, Бањалука: Друштво чланова Матице српске у Републици Српској, 2017.
2. *Лирске народне песме*, у едицији: Српска народна књижевност у БиХ, књ. 4, Бањалука: Друштво чланова Матице српске у Републици Српској, 2018. (са Јеленком Пандуревић)
3. *Народне приповијетке и предања*, у едицији: Српска народна књижевност у БиХ, књ. 5, Бањалука: Друштво чланова Матице српске у Републици Српској, 2018. (са Јеленком Пандуревић)

Читанка

Читанка за 6. разред, Источно Сарајево: Завод за уџбенике и наставна средства. (са Јадранком Регоје)

Лектире за основну школу

1. *Свети Сава у српској књижевности* – (Избор из народног предања и умјетничке поезије о Светом Сави), Источно Сарајево: Завод за уџбенике, 2015.
2. *Косовски и хајдучки циклус народних песама* (Избор), Источно Сарајево: Завод за уџбенике, 2015.
3. *Бајке* – Браћа Грим (Избор), Источно Сарајево: Завод за уџбенике, 2015.

4. *Бајке – Х. К. Андерсен* (Избор), Источно Сарајево: Завод за уџбенике, 2015.
5. *Езон – басне* (Избор), Источно Сарајево: Завод за уџбенике, 2015.
6. *Ла Фонтен – басне* (Избор), Источно Сарајево: Завод за уџбенике, 2016.
7. *Свети Сава у српској књижевности* (Избор), Источно Сарајево: Завод за уџбенике, 2016.
8. *Српске народне бајке* (Избор за 3. разред основне школе), Источно Сарајево: Завод за уџбенике, 2016.
9. *Српске народне бајке* (Избор за 5. разред основне школе), Источно Сарајево: Завод за уџбенике, 2016.

6. РЕЗУЛТАТ ИНТЕРВЈУА СА КАНДИДАТИМА⁷

Интервју са кандидатом, одржан 16. 1. 2019. године, потврђује кандидату пуну одређеност за универзитетску наставну делатност и научна истраживања у наставно-научној области за коју је расписан конкурс, као и јасно одређење за наставак научне и стручне делатности за коју је трајно одређен већ две деценије.

7. ИНФОРМАЦИЈА О ОДРЖАНОМ ПРЕДАВАЊУ ИЗ НАСТАВНОГ ПРЕДМЕТА КОЈИ ПРИПАДА УЖОЈ НАУЧНОЈ/УМЈЕТНИЧКОЈ ОБЛАСТИ ЗА КОЈУ ЈЕ КАНДИДАТ КОНКУРИСАО, У СКЛАДУ СА ЧЛАНОМ 93. ЗАКОНА О ВИСОКОМ ОБРАЗОВАЊУ⁸

III ЗАКЉУЧНО МИШЉЕЊЕ

Експлицитно навести у табели у наставку да ли сваки кандидат испуњава услове за избор у звање или их не испуњава.

Први кандидат Проф. др Саша Кнежевић

Минимални услови за избор у звање ⁹	испуњава/не испуњава	Навести резултате рада (уколико испуњава)
<i>Има проведен најмање један изборни период у настави у звању ванредног професора</i>	испуњава	Документација потврђује да је кандидат провео изборни период у звању ванредног професора

⁷ Интервју са кандидатима за изборе у академска звања обавља се у складу са чланом 4а. Правилника о поступку и условима избора академског особља Универзитета у Источном Сарајеву (Интервју подразумјева непосредан усмени разговор који комисија обавља са кандидатима у просторијама факултета/академије. Кандидатима се путем поште доставља позив за интервју у коме се наводи датум, вријеме и мјесто одржавања интервјуа.)

⁸ Кандидат за избор у наставно-научно звање, који раније није изводио наставу у високошколским установама, дужан је да пред комисијом коју формира вијеће организационе јединице, одржи предавање из наставног предмета уже научне/умјетничке области за коју је конкурисао.

⁹ У зависности у које се звање бира кандидат, навести минимално прописане услове на основу члана 77., 78. и 87. Закона о високом образовању односно на основу члана 37., 38. и 39. Правилника о поступку и условима избора академског особља Универзитета у Источном Сарајеву

<i>Има најмање осам (8) научних радова из области за коју се бира, објављена у научним часописима и зборницима са рецензијом након избора у звање ванредног професора</i>	испуњава	Кандидат је приложио 13 научних радова објављених у рецентним научним часописима и зборницима радова са научних скупова националног и међународног значаја.
<i>Има најмање двије објављене књиге (научну књигу, монографију или универзитетски уџбеник) након стицања звања ванредног професора</i>	испуњава	Кандидат је у документацији приложио две научне књиге објављене у периоду након претходног избора у звање.
<i>Успешно је реализовао менторство кандидата за степен другог или трећег циклуса</i>	испуњава	У документацији је потврђено да је кандидат реализовао два менторства на магистарским и три на мастер радовима.
<i>Има успјешно реализовану међународну сарадњу са другим универзитетима и солвентним институцијама у области високог образовања</i>	испуњава	Учешће на међународним скуповима, а посебно на Међународном славистичком конгресу доказ је успешне међународне сарадње у претходном периоду.

Додатно остварени резултати рада (осим минимално прописаних)

Мада се не сматрају научним монографијама посебно вреди истакнути значај Антологија народне књижевности *Епске народне песме, Лирске народне песме* и *Народне приповијетке и предања*, које је кандидат приредио самостално и коауторски са проф. др Јеленком Пандуревић, као књиге 2, 4 и 5 у едицији *Српска народна књижевност у БиХ*. Премда антологије не представљају научне књиге у ужем смислу ове три публикације научним апаратом, предговором и избором текстова показују сву стручну и научну компетенцију кандидата за област народне књижевности која и јесте основно поље његове делатности.

Други кандидат и сваки наредни уколико их има (све поновљено као за првог)

Комисија је на основу приспеле документације констатовала да пријављени кандидат проф. др Саша Кнежевић испуњава све законом прописане услове за избор у звање редовног професора. Кандидат је провео један изборни период у звању ванредног професора одржавајући наставу на све три циклуса студија, приложио 13 научних радова објављених у рецентним научним часописима и зборницима са међународних и скупова од националног значаја на којима је узимао учешће у претходном периоду, објавио две рецензиране научне књиге, имао пет менторстава на другом циклусу студија и остварио међународну научну сарадњу кроз учешће и организацију научних скупова у земљи и иностранству,

те констатујемо да кандидат испуњава све законом предвиђене услове.
На основу свега наведеног Комисија са задовољством предлаже да се проф. др Саша Кнежевић изабере у звање редовног професора за ужу научну област Специфичне књижевности (Србистика) на Филозофском факултету Универзитета у Источном Сарајеву.

Ч Л А Н О В И К О М И С И Ј Е :

1. Др Бошко Сувајџић, редовни професор, ужа научна област:
Српска књижевност, Универзитет у Београду,
Филолошки факултет – предсједник

2. Др Љиљана Пешикан Љуштановић, редовни професор, ужа научна област: Српска књижевност, Универзитет у Новом Саду,
Филозофски факултет – члан

3. . Др Валентина Питулић, редовни професор, ужа научна област: Српска књижевност, Универзитет у Приштини,
Филолозофски факултет Косовска Митровица – члан

IV ИЗДВОЈЕНО ЗАКЉУЧНО МИШЉЕЊЕ

Уколико неко од чланова комисије није сагласан са приједлогом о избору дужан је своје издвојено мишљење доставити у писаном облику који чини саставни дио овог извјештаја комисије.

Ч Л А Н К О М И С И Ј Е :

1. _____

Мјесто: _____

Датум: _____